



Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 4 iunie 2021
(OR. en)

10537/20

**Dosar interinstituțional:
2018/0138 (COD)**

**TRANS 375
CODEC 768**

ACTE LEGISLATIVE ȘI ALTE INSTRUMENTE

Subiect: Poziție în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării DIRECTIVEI PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI privind măsurile de raționalizare în scopul înregistrării de progrese în direcția realizării rețelei transeuropene de transport

DIRECTIVA (UE) .../...
A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din ...

**privind măsurile de raționalizare în scopul înregistrării de progrese
în direcția realizării rețelei transeuropene de transport (TEN-T)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 172,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară³,

¹ JO C 62, 15.2.2019, p. 269.

² JO C 168, 16.5.2019, p. 91.

³ Poziția Parlamentului European din 13 februarie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și poziția în primă lectură a Consiliului din ... (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Poziția Parlamentului European din ... (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 1315/2013 al Parlamentului European și al Consiliului¹ stabilește un cadru comun pentru crearea unor rețele interoperabile de ultimă generație în Uniune, în slujba cetățenilor săi, având ca obiectiv consolidarea coeziunii sociale, economice și teritoriale a Uniunii și aducerea unei contribuții la crearea unui spațiu european unic al transporturilor și mobilității, consolidând astfel piața internă. Rețeaua transeuropeană de transport (TEN-T) are o structură pe două niveluri, constând într-o rețea globală și o rețea centrală. Rețeaua globală asigură conectivitatea tuturor regiunilor din Uniune, în timp ce rețeaua centrală este formată din acele elemente ale rețelei globale care au cea mai mare importanță strategică pentru Uniune. Regulamentul (UE) nr. 1315/2013 stabilește obiective obligatorii referitoare la finalizare, rețeaua centrală urmând să fie finalizată până în 2030, iar rețeaua globală până în 2050, în special prin acordarea unei atenții prioritare conexiunilor transfrontaliere, prin îmbunătățirea interoperabilității și prin aducerea unei contribuții la integrarea multimodală a infrastructurii de transport a Uniunii.

¹ Regulamentul (UE) nr. 1315/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind orientările Uniunii pentru dezvoltarea rețelei transeuropene de transport și de abrogare a Deciziei nr. 661/2010/UE (JO L 348, 20.12.2013, p. 1).

- (2) În pofida necesității de a finaliza TEN-T și a termenelor obligatorii pentru realizarea acesteia, experiența a arătat că multe investiții care vizează finalizarea TEN-T se confruntă cu proceduri multiple, diferite și complexe de acordare a autorizațiilor, de achiziții transfrontaliere și de altă natură. Această situație pune în pericol implementarea la timp a proiectelor și, în multe cazuri, conduce la întârzieri semnificative și la costuri mai mari. În plus, pot apărea incertitudini pentru promotorii de proiecte și potențialii investitori privați, putând chiar duce, în anumite cazuri, la proiecte a căror realizare nu corespunde planificării inițiale. Prezenta directivă urmărește să remedieze problemele respective și să facă posibilă finalizarea sincronizată și la termen a TEN-T prin intermediul unei acțiuni armonizate la nivelul Uniunii. Atunci când elaborează planurile și programele lor naționale, statele membre ar trebui să țină seama de dezvoltarea TEN-T, în conformitate cu articolul 49 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1315/2013.
- (3) Prezenta directivă ar trebui să se aplice procedurilor legate de proiecte, inclusiv celor legate de evaluarea impactului asupra mediului. Cu toate acestea, prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere măsurilor de urbanism sau de amenajare a teritoriului, procedurilor legate de atribuirea contractelor de achiziții publice și măsurilor luate la nivel strategic care nu sunt legate de un proiect, precum evaluările strategice de mediu, planificarea bugetului public sau planurile de transport naționale sau regionale. Pentru a spori eficiența procedurilor de acordare a autorizațiilor și pentru a asigura o calitate înaltă a documentației aferente proiectelor, promotorii de proiecte ar trebui să efectueze lucrările pregătitoare, cum ar fi studiile și rapoartele preliminare, înainte de începerea procedurii de acordare a autorizațiilor. Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice procedurilor desfășurate în fața unei autorități competente să se pronunțe cu privire la o cale de atac administrativă sau unei instanțe.

- (4) Prezenta directivă ar trebui să se aplice proiectelor care fac parte din tronsoanele identificate în prealabil ale rețelei centrale enumerate în anexa la prezenta directivă și altor proiecte privind coridoarele rețelei centrale cu un cost total de peste 300 000 000 EUR. Proiectele care depășesc respectiva sumă prezintă adesea o importanță strategică în ceea ce privește realizarea strategiei Uniunii pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii și contribuie la realizarea obiectivelor Regulamentului (UE) nr. 1315/2013. Coridoarele rețelei centrale sunt identificate prin alinierea cuprinsă în Regulamentul (UE) nr. 1316/2013 al Parlamentului European și al Consiliului¹, precum și prin intermediul hărților rețelei centrale prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1315/2013. Baza tehnică a acestor hărți este furnizată de sistemul interactiv de informații geografice și tehnice pentru TEN-T (TENtec), care conține un nivel mai ridicat de detaliu privind infrastructura transeuropeană de transport.
- (5) Proiectele care se referă exclusiv la aplicații telematice, la noi tehnologii și la inovare ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentei directive deoarece implementarea lor nu este limitată la rețeaua centrală.
- (6) Cu toate acestea, statele membre pot aplica prezenta directivă și altor proiecte privind rețeaua centrală și cea globală, inclusiv proiectelor care se referă exclusiv la aplicații telematice, la noi tehnologii și la inovare, pentru a permite o abordare armonizată a proiectelor de infrastructură de transport. Publicarea de către autoritățile naționale a unor liste de proiecte individuale care intră sub incidența prezentei directive ar putea spori transparența pentru promotorii de proiecte în ceea ce privește lucrările în curs și cele viitoare legate de TEN-T.

¹ Regulamentul (UE) nr. 1316/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a Mecanismului pentru Interconectarea Europei, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 913/2010 și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 680/2007 și (CE) nr. 67/2010 (JO L 348, 20.12.2013, p. 129).

- (7) Având în vedere diferitele evaluări de mediu prevăzute în acte relevante de drept al Uniunii și de drept intern care sunt necesare pentru acordarea de autorizații pentru proiectele din cadrul rețelei centrale, statele membre ar trebui să stabilească, dacă este fezabil și adecvat, o procedură simplificată care să respecte cerințele prevăzute de dreptul Uniunii și dreptul intern, pentru a contribui la realizarea obiectivelor urmărite de prezenta directivă în vederea unei raționalizări mai bune a măsurilor.
- (8) Proiectelor care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive ar trebui să li se acorde un tratament prioritar, dacă este cazul. Un astfel de tratament poate include termene mai scurte, proceduri simultane sau termene limitate pentru formularea unor căi de atac, garantându-se în același timp că sunt îndeplinite și obiectivele altor politici orizontale, precum politicile de mediu menite să evite, să prevină, să reducă sau să compenseze efectele negative asupra mediului, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern. În cadrele juridice ale multor state membre se acordă un tratament prioritar anumitor categorii de proiecte, pe baza importanței lor strategice pentru economie. Atunci când un astfel de tratament prioritar există într-un context juridic național, acesta ar trebui să se aplice în mod automat proiectelor care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive. Cu toate acestea, statelor membre ar trebui să li se permită să testeze proceduri specifice de acordare a autorizațiilor pe un număr limitat de proiecte pentru a evalua posibilitatea extinderii acestora la alte proiecte. În timpul acestei perioade de testare, statul membru în cauză nu ar trebui să fie obligat să aplice astfel de proceduri de testare altor proiecte care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive.

- (9) Pentru a permite o gestionare clară a procedurii generale și a le oferi promotorilor de proiecte un punct de contact, proiectele privind coridoarele rețelei centrale ar trebui să fie sprijinite de proceduri eficiente de acordare a autorizațiilor. În acest scop, statele membre ar trebui să desemneze una sau mai multe autorități, în funcție de cadrele lor juridice naționale și de structurile lor administrative, precum și în funcție de tipurile de proiecte vizate. În cazul în care un stat membru desemnează mai multe autorități, acesta ar trebui să se asigure că o singură autoritate este desemnată pentru un anumit proiect și pentru o anumită procedură de acordare a autorizațiilor.
- (10) Desemnarea unei autorități care să acționeze ca punct de contact pentru promotorul proiectului ar trebui să reducă complexitatea, să îmbunătățească eficiența și să sporească transparența procedurilor. De asemenea, acest lucru ar trebui, după caz, să consolideze cooperarea dintre statele membre. Procedurile ar trebui să promoveze o cooperare reală între promotorii de proiecte și autoritatea desemnată.
- (11) Autoritățile desemnate îi pot fi încredințate, printre altele, sarcini legate de coordonarea și autorizarea, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern, a unor proiecte specifice pentru reconstrucția infrastructurii rețelei centrale în cazul unor dezastre naturale sau provocate de om.
- (12) Procedura prevăzută de prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere îndeplinirii cerințelor din dreptul internațional și din dreptul Uniunii, inclusiv a cerințelor privind protecția mediului și a sănătății umane. Prezenta directivă nu ar trebui să ducă la scăderea standardelor stabilite pentru a evita, a preveni, a reduce sau a compensa efectele negative asupra mediului.

- (13) Având în vedere necesitatea urgentă de a finaliza rețeaua centrală, simplificarea procedurilor de acordare a autorizațiilor ar trebui să fie însoțită de un termen pentru procedurile care conduc la adoptarea unei decizii de autorizare pentru construirea infrastructurii de transport. Respectivul termen ar trebui să încurajeze o gestionare mai eficientă a procedurilor și în niciun caz nu ar trebui să compromită standardele înalte ale Uniunii privind protecția mediului și participarea publicului. Ar trebui să fie posibilă prelungirea termenului pentru procedurile de acordare a autorizațiilor în cazuri justificate în mod corespunzător, inclusiv atunci când survin circumstanțe neprevăzute sau dacă acest lucru este necesar pentru protecția mediului. Prolungirea ar putea fi exprimată, de exemplu, sub forma unei perioade de timp sau prin indicarea unei date sau a unui anumit eveniment viitor cert. Termenul prelungit ar trebui în special să nu includă timpul necesar desfășurării procedurilor administrative sau judiciare de contestare sau a căilor de atac în fața unei instanțe judecătorești. Statele membre nu ar trebui să fie considerate răspunzătoare dacă nerespectarea termenului respectiv se datorează promotorului proiectului, de exemplu în cazul în care promotorul proiectului nu a respectat termenele stabilite în dreptul intern ori termenele orientative stabilite de autoritatea desemnată sau în cazul în care promotorul proiectului a acționat cu întârziere nejustificată.
- (14) Statele membre ar trebui să facă tot posibilul pentru a asigura gestionarea în cel mai eficient mod posibil a căilor de atac prin care se contestă legalitatea unei decizii de autorizare pe motive de fond sau de procedură.

- (15) Proiectele de infrastructură TEN-T care privesc două sau mai multe state membre se confruntă cu dificultăți deosebite în ceea ce privește coordonarea procedurilor de acordare a autorizațiilor. Prin urmare, autoritățile desemnate ale statelor membre în cauză ar trebui să coopereze pentru a-și coordona calendarele și pentru a stabili o planificare comună privind procedura de acordare a autorizațiilor, în măsura în care o astfel de coordonare a calendarelor și o astfel de stabilire a unei planificări comune sunt posibile și adecvate, având în vedere stadiul de pregătire sau de maturitate al proiectului, care depinde în principal de promotorul proiectului, în special data la care promotorul proiectului a notificat proiectul autorității desemnate din fiecare dintre statele membre respective.
- (16) Coordonatorii europeni desemnați în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1315/2013 ar trebui să fie informați cu privire la procedurile relevante pentru a facilita sincronizarea și finalizarea acestora în vederea implementării la timp a rețelei centrale până în 2030.
- (17) În cazul extinderii TEN-T la țări terțe, în conformitate cu hărțile orientative stabilite în Regulamentul (UE) nr. 1315/2013, țările terțe respective ar trebui să fie invitate să aplice, după caz, norme similare celor prevăzute în prezenta directivă.

- (18) Achizițiile publice în cadrul proiectelor transfrontaliere ar trebui să se desfășoare în conformitate cu tratatele și, atunci când este relevant, cu Directiva 2014/24/UE¹ sau 2014/25/UE² a Parlamentului European și a Consiliului. Pentru a asigura finalizarea eficientă a proiectelor transfrontaliere privind rețeaua centrală, achizițiile publice efectuate de o entitate comună ar trebui să intre sub incidența dreptului intern al unui stat membru. Prin derogare de la dispozițiile dreptului Uniunii privind achizițiile publice, dreptul intern aplicabil ar trebui, în principiu, să fie cel al statului membru în care entitatea comună își are sediul social. Ar trebui să fie posibilă în continuare stabilirea dreptului intern aplicabil prin intermediul unui acord interguvernamental. În cazul achizițiilor publice efectuate de o filială a unei entități comune, filiala respectivă ar trebui să aplice dreptul intern al unuia dintre statele membre în cauză, care ar putea fi dreptul intern aplicabil entității comune. Din motive de securitate juridică, actualele strategii privind achizițiile publice ar trebui să rămână aplicabile unei entități comune înființate înainte de data intrării în vigoare a prezentei directive.

¹ Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65).

² Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 243).

- (19) Comisia nu este implicată în mod sistematic în autorizarea proiectelor individuale. Cu toate acestea, în anumite cazuri, anumite aspecte ale pregătirii proiectelor sunt supuse autorizării la nivelul Uniunii. În cazul în care Comisia este implicată în proceduri, aceasta va trata în regim de prioritate proiectele Uniunii și va asigura certitudinea pentru promotorii de proiecte. În anumite cazuri, ar putea fi necesară aprobarea unor ajutoare de stat. Fără a aduce atingere termenelor prevăzute în prezenta directivă și în concordanță cu Codul celor mai bune practici de desfășurare a procedurilor de control al ajutoarelor de stat, statele membre ar trebui să poată solicita Comisiei să se ocupe de proiectele privind rețeaua centrală pe care acestea le consideră prioritare prin aplicarea unor termene mai previzibile în cadrul abordării la nivel de portofoliu sau al planificării agreeate de comun acord.
- (20) Implementarea proiectelor de infrastructură privind rețeaua centrală ar trebui sprijinită, de asemenea, prin orientări ale Comisiei care să aducă clarificări cu privire la implementarea anumitor tipuri de proiecte, respectând în același timp *acquis*-ul Uniunii. În acest sens, Comunicarea Comisiei din 27 aprilie 2017, intitulată „Un plan de acțiune pentru natură, cetățeni și economie” oferă orientări și clarifică modul în care se poate asigura conformitatea cu Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹ și cu Directiva 92/43/CEE a Consiliului². În scopul de a se asigura cel mai bun raport calitate-preț pentru utilizarea banilor publici, sprijinul direct privind achizițiile publice ar trebui pus la dispoziție pentru proiecte.

¹ Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).

² Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

- (21) Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume de a raționaliza măsurile pentru promovarea realizării TEN-T, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere necesitatea consolidării cadrului pentru procedurile de acordare a autorizațiilor pentru proiectele aferente TEN-T prin intermediul unei acțiuni armonizate la nivelul Uniunii, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.
- (22) Din motive de securitate juridică, prezenta directivă nu ar trebui să se aplice procedurilor de acordare a autorizațiilor care au început anterior datei transpunerii prezentei directive,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1
Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezenta directivă se aplică procedurilor de acordare a autorizațiilor necesare pentru autorizarea implementării:
- (a) proiectelor care fac parte din tronsoanele identificate în prealabil ale rețelei centrale, astfel cum sunt enumerate în anexă;
 - (b) altor proiecte privind coridoarele rețelei centrale, astfel cum sunt identificate în temeiul articolului 44 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1315/2013, cu un cost total de peste 300 000 000 EUR,

cu excepția proiectelor care se referă exclusiv la aplicații telematice, la noi tehnologii și la inovare, în înțelesul articolelor 31 și 33 din respectivul regulament.

Prezenta directivă se aplică, de asemenea, achizițiilor publice în cadrul proiectelor transfrontaliere care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive.

- (2) Statele membre pot decide să aplice prezenta directivă altor proiecte privind rețeaua centrală și rețeaua globală, inclusiv proiectelor care se referă exclusiv la aplicații telematice, la noi tehnologii și la inovare menționate la alineatul (1). Statele membre notifică Comisiei decizia lor.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „decizie de autorizare” înseamnă decizia sau un ansamblu de decizii, care pot avea caracter administrativ, luate simultan sau succesiv de una sau mai multe autorități ale unui stat membru, cu excepția autorităților competente să se pronunțe cu privire la o cale de atac administrativă sau a instanțelor, în temeiul sistemului juridic național și al dreptului administrativ intern, prin care se stabilește dacă un promotor de proiect are sau nu are dreptul să implementeze proiectul în zona geografică în cauză, fără a aduce atingere vreunei decizii luate în contextul unei căi de atac administrative sau judiciare;
2. „procedură de acordare a autorizațiilor” înseamnă orice procedură care trebuie urmată în legătură cu un proiect individual care se încadrează în domeniul de aplicare al prezentei directive în vederea obținerii deciziei de autorizare cerute de autoritatea sau autoritățile unui stat membru, în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern, cu excepția măsurilor de urbanism sau de amenajare a teritoriului, a procedurilor legate de atribuirea contractelor de achiziții publice și a măsurilor luate la nivel strategic care nu se referă la un proiect specific, precum evaluarea strategică de mediu, planificarea bugetară publică sau planurile de transport naționale sau regionale.

3. „proiect” înseamnă o propunere de construire, adaptare sau modificare a unui tronson definit din infrastructura de transport care are ca scop îmbunătățirea capacității, a siguranței și a eficienței respectivei infrastructuri și a cărei implementare trebuie aprobată printr-o decizie de autorizare;
4. „proiect transfrontalier” înseamnă un proiect care acoperă un tronson transfrontalier între două sau mai multe state membre; 5. „promotorul proiectului” înseamnă persoana care solicită autorizarea implementării unui proiect sau autoritatea publică inițiatore a unui proiect;
6. „autoritate desemnată” înseamnă autoritatea care este punctul de contact pentru promotorul proiectului și care facilitează gestionarea eficientă și structurată a procedurilor de acordare a autorizațiilor în conformitate cu prezenta directivă;
7. „autoritate comună” înseamnă o autoritate instituită de comun acord între două sau mai multe state membre pentru a facilita procedurile de acordare a autorizațiilor aferente proiectelor transfrontaliere, inclusiv autoritățile comune instituite de către autorități desemnate în cazul în care autoritățile desemnate respective au fost împuternicite de către statele membre să instituie autorități comune.

Articolul 3
Statutul prioritar

- (1) Statele membre depun eforturi pentru a se asigura că toate autoritățile, inclusiv autoritatea desemnată, implicate în procedura de acordare a autorizațiilor, cu excepția instanțelor, acordă prioritate proiectelor care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive.
- (2) În cazul în care dreptul intern prevede proceduri specifice de acordare a autorizațiilor pentru proiectele prioritare, statele membre se asigură, fără a aduce atingere obiectivelor, cerințelor și termenelor prevăzute de prezenta directivă, că proiectele care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive sunt tratate conform respectivelor proceduri. Acest lucru nu împiedică statele membre să testeze proceduri specifice de acordare a autorizațiilor pentru un număr limitat de proiecte, pentru a evalua posibilitatea extinderii lor la alte proiecte, fără a avea obligația de a aplica astfel de proceduri proiectelor care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive.
- (3) Prezentul articol nu aduce atingere niciunei decizii bugetare.

Articolul 4
Autoritatea desemnată

- (1) Până la ... [24 de luni de la data de intrare în vigoare a prezentei directive], fiecare stat membru desemnează la nivelul administrativ corespunzător, autoritățile care urmează să acționeze în calitate de autoritate desemnată.

(2) Atunci când este necesar, un stat membru poate să desemneze în calitate de autoritate desemnată mai multe autorități diferite, în funcție de proiect sau de categoria de proiecte, de modul de transport sau de zona geografică. Într-un astfel de caz, statul membru se asigură că există o singură autoritate desemnată pentru un anumit proiect și pentru o anumită procedură de acordare a autorizațiilor.

(3) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a pune la dispoziția promotorilor de proiecte informații ușor de accesat cu privire la identitatea autorității desemnate pentru un anumit proiect.

(4) Statele membre pot împuternici autoritatea desemnată să ia decizia de autorizare.

Atunci când este împuternicită să ia decizia de autorizare în conformitate cu primul paragraf, autoritatea desemnată verifică dacă au fost obținute toate autorizațiile, deciziile și avizele necesare pentru adoptarea deciziei de autorizare și notifică decizia de autorizare promotorului proiectului.

(5) În cazul în care autoritatea desemnată nu este împuternicită să ia decizia de autorizare, statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că promotorul proiectului este înștiințat cu privire la adoptarea deciziei de autorizare.

(6) Statele membre pot împuternici autoritatea desemnată să stabilească termene orientative pentru diferite etape intermediare ale procedurii de acordare a autorizațiilor în conformitate cu articolul 5 alineatul (1), fără a aduce atingere termenului de patru ani menționat la alineatul respectiv.

(7) Autoritatea desemnată:

- (a) este punctul de contact în vederea obținerii de informații de către promotorul proiectului și de către celelalte autorități relevante implicate în procedura care are drept rezultat decizia de autorizare pentru un anumit proiect;
- (b) furnizează promotorului proiectului, atunci când această sarcină este prevăzută în dreptul intern, descrierea detaliată a cererii menționată la articolul 6 alineatul (4), inclusiv informațiile privind termenele orientative referitoare la procedurile de acordare a autorizațiilor, în conformitate cu termenul de patru ani menționat la articolul 5 alineatul (1);
- (c) monitorizează durata procedurii de acordare a autorizațiilor și înregistrează în special orice prelungire a termenului menționat la articolul 5 alineatul (4);
- (d) îi oferă promotorului proiectului, la cerere, orientări în ceea ce privește transmiterea tuturor informațiilor și a documentelor relevante, inclusiv cu privire la toate autorizațiile, deciziile și avizele care trebuie să fie obținute și emise în vederea obținerii deciziei de autorizare.

Autoritatea desemnată poate, de asemenea, să îi ofere promotorului proiectului orientări cu privire la informațiile și/sau documentele suplimentare care ar trebui furnizate în cazul în care notificarea menționată la articolul 6 alineatul (1) a fost respinsă.

- (8) Alineatul (7) nu aduce atingere competenței niciunei alte autorități implicate în procedura de acordare a autorizațiilor și nici posibilității ca promotorul proiectului să contacteze autoritățile individuale pentru autorizațiile, deciziile sau avizele specifice care fac parte din decizia de autorizare.

Articolul 5

Durata procedurii de acordare a autorizațiilor

- (1) Statele membre prevăd o procedură de acordare a autorizațiilor, inclusiv termenele din cadrul respectivei proceduri, care nu poate să depășească patru ani. Statele membre pot adopta măsurile necesare pentru a împărți perioada disponibilă în mai multe etape, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern.
- (2) Perioada de patru ani menționată la alineatul (1) nu aduce atingere obligațiilor care decurg din dreptul internațional și din dreptul Uniunii și nu include nici perioadele necesare pentru desfășurarea procedurilor administrative și judiciare de contestare sau a căilor de atac în fața unei instanțe judecătorești, nici perioadele necesare pentru punerea în aplicare a oricărei decizii sau măsuri reparatorii rezultate.
- (3) Perioada de patru ani menționată la alineatul (1) nu aduce atingere dreptului unui stat membru de a dispune ca procedura de acordare a autorizațiilor să fie finalizată prin adoptarea unui act legislativ național specific, caz în care procedura de adoptare a actului respectiv poate, prin derogare de la alineatul (1), să depășească termenul de patru ani cu condiția ca lucrările pregătitoare pe baza cărora se adoptă actul legislativ național să se încheie în termenul menționat. Se consideră că lucrările pregătitoare se încheie în momentul în care actul legislativ național specific este prezentat parlamentului național.

- (4) Statele membre adoptă măsurile necesare astfel încât, în cazuri justificate corespunzător, să poată fi acordată o prelungire adecvată a perioadei de patru ani menționate la alineatul (1). Durata prelungirii se stabilește de la caz la caz, se justifică în mod corespunzător și este limitată la scopul finalizării procedurii de acordare a autorizațiilor și al emiterii deciziei de autorizare. În cazul în care o astfel de prelungire a fost acordată, promotorul proiectului este informat cu privire la motivele acordării acesteia. O nouă prelungire poate fi acordată o singură dată, în aceleași condiții.
- (5) Statele membre nu sunt considerate răspunzătoare în cazul în care perioada de patru ani menționată la alineatul (1), prelungită în conformitate cu alineatul (4), nu este respectată, dacă întârzierea se datorează promotorului proiectului.

Articolul 6

Organizarea procedurii de acordare a autorizațiilor

- (1) Promotorul proiectului notifică proiectul autorității desemnate sau, după caz, autorității comune instituite în conformitate cu articolul 7 alineatul (2). Data la care are loc notificarea proiectului de către promotorul proiectului reprezintă momentul inițierii procedurii de acordare a autorizațiilor.
- (2) Pentru a facilita evaluarea maturității proiectului, statele membre pot defini nivelul de detaliere a informațiilor și documentele relevante care trebuie furnizate de promotorul proiectului cu ocazia notificării unui proiect. În cazul în care proiectul nu a atins maturitatea, notificarea se respinge printr-o decizie justificată în mod corespunzător în termen de cel mult patru luni de la primirea notificării.

- (3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că promotorii de proiecte primesc informații generale cu rol de orientări privind notificarea, adaptate, dacă este cazul, la modul de transport vizat, cuprinzând informații cu privire la autorizațiile, deciziile și avizele care pot fi cerute pentru implementarea unui proiect.

Aceste informații cuprind, pentru fiecare autorizație, decizie sau aviz, următoarele:

- (a) informații generale cu privire la domeniul de aplicare material și la nivelul de detaliere a informațiilor care trebuie prezentate de promotorul proiectului;
- (b) termenele aplicabile sau, în cazul în care nu există astfel de termene, termenele orientative; și
- (c) datele de contact ale autorităților și ale părților interesate care sunt în mod normal implicate în consultările legate de diferitele autorizații, decizii și avize.

Aceste informații trebuie să fie ușor accesibile tuturor promotorilor de proiecte relevanți, în special prin intermediul portalurilor de informare electronice sau fizice.

- (4) Pentru a facilita o notificare reușită, statele membre pot impune cerința ca autoritatea desemnată să întocmească, la cererea promotorului proiectului, o descriere detaliată a cererii care să cuprindă următoarele informații, adaptate pentru fiecare proiect individual:

- (a) etapele individuale ale procedurii și termenele aplicabile acestora, sau în lipsa unor astfel de termene, termene orientative;
- (b) domeniul de aplicare material și nivelul de detaliere al informațiilor care trebuie prezentate de promotorul proiectului;

- (c) o listă a autorizațiilor, deciziilor și avizelor care trebuie să fie obținute de promotorul proiectului în cursul procedurii de acordare a autorizațiilor, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern;
 - (d) datele de contact ale autorităților și părților interesate care trebuie să fie implicate, în ceea ce privește obligațiile fiecăreia dintre ele, inclusiv în etapa formală a consultării publice.
- (5) Descrierea detaliată a cererii rămâne valabilă pe durata procedurii de acordare a autorizațiilor. Orice modificare a descrierii detaliate a cererii trebuie să fie justificată în mod corespunzător.
 - (6) Autoritatea desemnată poate furniza, la cerere, promotorului proiectului informații în completarea elementelor menționate la alineatul (4).
 - (7) În cazul în care promotorul proiectului a depus dosarul complet de candidatură privind proiectul, decizia de autorizare se adoptă în termenul menționat la articolul 5 alineatul (1).
 - (8) Autoritățile implicate în procedura de acordare a autorizațiilor notifică autorității desemnate emiterea autorizațiilor, a deciziilor, a avizelor necesare sau a deciziei de autorizare.

Articolul 7

Coordonarea procedurilor transfrontaliere de acordare a autorizațiilor

- (1) Statele membre se asigură că, în cazul proiectelor care privesc două sau mai multe state membre, autoritățile desemnate ale statelor membre respective cooperează pentru a-și coordona calendarele și pentru a conveni asupra unei planificări comune în ceea ce privește procedura de acordare a autorizațiilor.
- (2) În cazul proiectelor transfrontaliere, se poate institui o autoritate comună.

- (3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că coordonatorii europeni desemnați în conformitate cu articolul 45 din Regulamentul (UE) nr. 1315/2013 primesc informații cu privire la procedurile de acordare a autorizațiilor și că coordonatorii europeni pot facilita contactele dintre autoritățile desemnate în contextul procedurilor de acordare a autorizațiilor pentru proiectele care privesc două sau mai multe state membre.
- (4) În cazul în care termenul menționat la articolul 5 alineatul (1) nu este respectat, statele membre le furnizează, la cerere, coordonatorilor europeni în cauză informații privind măsurile luate sau care sunt planificate pentru a permite încheierea procedurii de acordare a autorizațiilor cu o întârziere minimă.

Articolul 8

Achizițiile publice în cadrul proiectelor transfrontaliere

- (1) În cazul în care procedurile de achiziții publice sunt efectuate de o entitate comună în cadrul unui proiect transfrontalier, statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că respectiva entitate comună aplică dispozițiile de drept intern ale unui stat membru și că, prin derogare de la Directivele 2014/24/UE și 2014/25/UE, respectivele dispoziții sunt stabilite în conformitate cu articolul 39 alineatul (5) litera (a) din Directiva 2014/24/UE sau cu articolul 57 alineatul (5) litera (a) din Directiva 2014/25/UE, după caz, cu excepția situației în care se prevede altfel într-un acord încheiat între statele membre participante. Un astfel de acord prevede, în orice caz, aplicarea dreptului intern al unui singur stat membru pentru procedurile de achiziții publice efectuate de o entitate comună.

- (2) Pentru achizițiile publice efectuate de o filială a unei entități comune, statele membre în cauză iau măsurile necesare pentru a se asigura că filiala aplică dreptul intern al unui stat membru. În acest sens, statele membre în cauză pot decide ca filiala să aplice dreptul intern aplicabil entității comune.

Articolul 9

Dispoziții tranzitorii

- (1) Prezenta directivă nu se aplică proiectelor pentru care procedurile de acordare a autorizațiilor au început înainte de ... [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive].
- (2) Articolul 8 se aplică numai acelor contracte pentru care invitația la o procedură concurențială de ofertare a fost transmisă sau, în cazul în care nu este prevăzută o procedură concurențială de ofertare, numai situațiilor în care autoritatea contractantă sau entitatea contractantă a început procedura de achiziții publice după ... [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive].
- (3) Articolul 8 nu se aplică unei entități comune constituite înainte de... [data intrării în vigoare a prezentei directive], dacă procedurile de achiziții publice ale entității respective intră în continuare sub incidența dreptului aplicabil achizițiilor sale publice la data respectivă.

Articolul 10

Raportare

- (1) Pentru prima dată până la ... [cinci ani și șase luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive] și apoi periodic, Comisia furnizează rapoarte Parlamentului European și Consiliului cu privire la punerea în aplicare a prezentei directive și cu privire la rezultatele acesteia.
- (2) Raportul se bazează pe informațiile care trebuie furnizate de statele membre o dată la doi ani și pentru prima dată până la ...[cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive] în ceea ce privește numărul de proceduri de acordare a autorizațiilor care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive, durata medie a procedurilor de acordare a autorizațiilor, numărul de proceduri de acordare a autorizațiilor care depășesc termenul și eventuala instituire a unor autorități comune în cursul perioadei de raportare.

Articolul 11

Transpunere

- (1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la ... [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive]. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

- (2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 12

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la ...,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXĂ

Secțiunile identificate în prealabil ale legăturilor transfrontaliere și ale legăturilor lipsă din coridoarele rețelei centrale [menționate la articolul 1 alineatul (1) litera (a)]

Coridorul rețelei centrale „Atlantic”		
Legături transfrontaliere	Évora – Mérida	Transport feroviar
	Vitoria-Gasteiz – San Sebastián – Bayonne – Bordeaux	
	Aveiro – Salamanca	
	Râul Douro (Via Navegável do Douro)	Căi navigabile interioare
Legături lipsă	Linii interoperabile, cu alt ecartament decât UIC, din Peninsula Iberică	Transport feroviar
Coridorul rețelei centrale „Baltică – Adriatică”		
Legături transfrontaliere	Katowice/Opole – Ostrava – Brno Katowice – Žilina Bratislava – Wien Graz – Maribor Venezia – Trieste – Divača – Ljubljana	Transport feroviar
	Katowice – Žilina Brno – Wien	Transport rutier
Legături lipsă	Gloggnitz – Mürzzuschlag: tunelul de bază Semmering Graz – Klagenfurt: tunelul și linia de cale ferată Koralm Koper – Divača	Transport feroviar

Coridorul rețelei centrale „Mediterraneană”		
Legături transfrontaliere	Barcelona – Perpignan	Transport feroviar
	Lyon – Torino: tunelul de bază și căile de acces	
	Nice – Ventimiglia	
	Veneția – Trieste – Divača – Ljubljana	
	Ljubljana – Zagreb	
	Zagreb – Budapesta	
	Budapesta – Miskolc – frontiera cu UA	
	Lendava – Letenye	Transport rutier
	Vásárosnamény – frontiera cu UA	
Legături lipsă	Almería – Murcia	Transport feroviar
	Linii interoperabile, cu alt ecartament decât UIC, din Peninsula Iberică	
	Perpignan – Montpellier	
	Koper – Divača	
	Rijeka – Zagreb	
	Milano – Cremona – Mantova – Porto Levante/Veneția – Ravenna/Trieste	Căi navigabile interioare

Coridorul rețelei centrale „Marea Nordului – Marea Baltică”		
Legături transfrontaliere	Tallinn – Rīga – Kaunas – Warszawa: axa Rail Baltic cu ecartament UIC, linie nouă integral interoperabilă	Transport feroviar
	Świnoujście/Szczecin – Berlin	Transport feroviar și căi navigabile interioare
	Coridorul EE-LV-LT-PL Via Baltica	Transport rutier
Legături lipsă	Kaunas – Vilnius: o parte din axa Rail Baltic cu ecartament UIC, linie nouă integral interoperabilă	Transport feroviar
	Warszawa/Idzikowice – Poznań/Wrocław, inclusiv conexiuni cu platforma de transport centrală prevăzută	
	Nord-Ostsee Kanal	Căi navigabile interioare
	Berlin – Magdeburg – Hannover; Mittellandkanal; canalele vestice din Germania	
	Rin, Waal	
	Noordzeekanaal, IJssel, Twentekanaal	
Coridorul rețelei centrale „Marea Nordului – Mediterana”		
Legături transfrontaliere	Brussel sau Bruxelles – Luxembourg – Strasbourg	Transport feroviar
	Terneuzen – Gent	Căi navigabile interioare
	Rețeaua Seine – Scheldt și bazinele hidrografice aferente Seine, Scheldt și Meuse	
	Coridorul Rhine-Scheldt	
Legături lipsă	Albertkanaal/Canal Albert și Kanaal Bocht-Herentals	Căi navigabile interioare

Coridorul rețelei centrale „Orient/Est-Mediterana”		
Legături transfrontaliere	Dresden – Praha/Kolín	Transport feroviar
	Wien/Bratislava – Budapest	
	Békéscsaba – Arad – Timișoara	
	Craiova – Calafat – Vidin – Sofia – Thessaloniki	
	Sofia – frontiera cu RS/frontiera cu MK	
	Frontiera cu TR – Alexandroupoli	
	Frontiera cu MK – Thessaloniki	
	Ioannina – Kakavia (frontiera cu AL)	Transport rutier
	Drobeta Turnu Severin/Craiova – Vidin – Montana	
	Sofia – frontiera cu RS	
	Hamburg – Dresden – Praha – Pardubice	Căi navigabile interioare
Legături lipsă	Igoumenitsa – Ioannina	Transport feroviar
	Praha – Brno	
	Thessaloniki – Kavala – Alexandroupoli	
	Timișoara – Craiova	
Coridorul rețelei centrale „Rin – Alpin”		
Legături transfrontaliere	Zevenaar – Emmerich – Oberhausen	Transport feroviar
	Karlsruhe – Basel	
	Milano/Novara – frontiera cu CH	
	Basel – Antwerpen/Rotterdam – Amsterdam	Căi navigabile interioare
Legături lipsă	Genova – Tortona/Novi Ligure	Transport feroviar
	Zeebrugge – Gent	

Coridorul rețelei centrale „Rin – Dunăre”		
Legături transfrontaliere	München – Praha	Transport feroviar
	Nürnberg – Plzeň	
	München – Mühldorf – Freilassing – Salzburg	
	Strasbourg – Kehl Appenweier	
	Hranice – Žilina	
	Košice – frontiera cu UA	
	Wien – Bratislava/Budapest	
	Bratislava – Budapest	
	Békéscsaba – Arad – Timișoara – frontiera cu RS	
	București – Giurgiu – Ruse	
	Dunăre (Kehlheim – Constanța/Midia/Sulina) și bazinele hidrografice aferente Váh, Sava și Tisa	Căi navigabile interioare
	Zlín – Žilina	Transport rutier
	Timișoara – frontiera cu RS	
Legături lipsă	Stuttgart – Ulm	Transport feroviar
	Salzburg – Linz	
	Craiova – București	
	Arad – Sighișoara – Brașov – Predeal	

Coridorul rețelei centrale „Scandinavia – Mediterana”		
Legături transfrontaliere	Frontiera RU – Helsinki	Transport feroviar
	København – Hamburg: căile de acces ale legăturii fixe centura Fehmarn	
	München – Wörgl – Innsbruck – Fortezza – Bolzano – Trento – Verona: tunelul de bază Brenner și căile de acces ale acestuia	
	Göteborg – Oslo	
	København – Hamburg: legătura fixă centura Fehmarn	Transport feroviar/rutier